Fiicele lui Ţelofhad

Fiicele lui Ţelofhad

Nu am putea să nu includem în studiul nostru aceste cinci tinere femei: Mahla, Noa, Hogla, Milca si Tirţa, cinci nume care vor dăinui veşnic. Ele ne aduc aminte de Acsa pentru care eu am o afecţiune deosebită, şi nu pot rezista tentaţiei de a le aminti măcar în treacăt. în familia aceasta nu au fost băieţi, ci numai fete. Şi acestea au învăţat să iubească şi să preţuiască Ţara Făgăduinţei, şi cu mult timp înainte de intrarea în Canaan s-au dus la Moise pentru a pleda cauza lor. Noi suntem femei — au spus ele — nu am avea dreptul la o moştenire în acea ţară minunată? „Dă-ne şi nouă deci o moştenire între fraţii tatălui nostru" (Numeri 27.4). Neştiind ce să răspundă, Moise a dus cauza lor înaintea Domnului. Ce s-a întâmplat? A respins oare El vreodată un bărbat sau o femeie, un fiu sau o fiică? Nicidecum, inima Lui se va fi bucurat mult auzind cum aceste cinci fete ţineau cu tot dinadin-sul la ţara pe care Domnul o alesese. „Fiicele lui Ţelofhad au dreptate", a răspun El (Numeri 27.7).

Apoi s-a ivit o altă întrebare: Dar ce se va întâmpla în cazul că ele s-ar mărita cu bărbaţi aparţinând altei seminţii? La capitolul 36 al aceleiaşi cărţi este dată o lege specială, consacrată cazului fiicelor lui Ţelofhad.

Tinerele acestea sunt ferm hotărâte să nu se lase frustate de partea lor de moştenire, şi în Iosua 17 le regăsim înfăţişându-se înaintea lui Iosua şi a marelui preot Eleazar pentru a insista odată mai mult asupra a ceea ce le stătea pe inimă; cererea lor a fost, în cele din urmă, rezolvată. Eu sunt convins că, dacă Duhul Sfânt acordă un spaţiu atât de întins în Scriptură acestor femei, este pentru că purtarea lor a bucurat inima lui Dumnezeu. Poate că Ţelof-had le va fi învăţat, cum a făcut Caleb cu Acsa, să iubească ţara pe care ele nu o văzuseră niciodată.